

Афиш на фестивала

Снежанка и седемте джуджета, Куклена школа при КТ-Бургас.

Искам да стана голям, КТ-Бургас.

Медени приказки, Театър „Дани и Деси“, Хасково.

Мишук или Приказка за непослушното мече, Областен куклен театър „Теремок“, Вологда, Русия.

Магазинче за цветове, Театър „Арт Ленд“, София.

Аладин, Театър „Аладин“, София.

Ама че крокодил!, КТ-Пловдив.

Чудна малка къщичка, Областен куклен театър Рязан, Русия.

Визуални поеми, Жорди Бертран къмпани, Барселона, Испания.

Умници юнаци, Театър „Кратунка“, Хасково.

Таласъмът Тропалан, ОБКТ-Благоевград.

Безсъници, Куклен театър „Севинчер“, Истанбул, Турция

Барон Мюнхаузен, копродукция на Театър „Ателие 313“, София и КТ-Стара Загора

По заповед на щуката, КТ-Ямбол.

Парад на хвърчилата.

Бургас, морето и куклите – красивото лято и малките зрители

Гергана Трайкова

Лято, море, кукли, бриз и прегорели от слънцето актьори – звучи като начало на закачливо стихотворение, но всъщност историята е доста по-дълга... Фестивалът „Дни на куклите“ в град Бургас е повод лятната ваканция за малко да бъде прекъсната и горе изредените явления и обекти да се срещнат. Всъщност да си гост на този фестивал е не само формалност, в която отиваш да изиграеш представление или да погледаш, а истинско удоволствие, за което си спомняш дълго след това. Липсата на състезателен характер и приятелството, което се носи из въздуха, примесен с морския бриз е формула не само за приятно изкарване, но и за провеждането на важна среща.

За четвърта поредна година (този път по изключение) в последните дни на юли и първите на август на сцена „Охлюва“ в Морската градина на град Бургас се провежда междуна-

родния фестивал „Дни на куклите“. В тези осем дни малката сцена на открито приютява четири чуждестранни и осем български представления, а те неизменно след себе си събират най-малките зрители. Лесно е да се каже, че „Дни на куклите“ е олицетворение на думата „фестивал“, т.е. празник, но, по-вярвайте ми, съвсем различно е да се разкаже за вълнението, за смеха, за взаимността и детските очи. Когато си помисля за тези летни дни, в главата ми винаги оживява една определена картина – безкрайно синьо, безкрайно зелено и стълпотворение от деца. Какъв по-добър критерий за качество може да се намери от това един куклен фестивал за деца да се радва на многобройна детска публика, която не посещава едно представление, а проследява цялата програма.

Несъмнено един от най-очакваните спектакли бе „**Визуални поеми**“ на Жорди

Бертран къмпани. Всеки, който поне малко се интересува от куклен театър е чувал името на Жорди Бертран или със сигурност е попадал на откъс от неговите „Визуални поеми“. Дунапренените букви обикалят света от 1994 година и не за първи път посещават България, но и днес продължават да вълнуват публиката, защото действията им са заредени не само с чувство за хумор, но и с послание. Във „Визуални поеми“ поетът и буквите се срещат, за да разберат, че са неразривно цяло, в което никой не може без другия, а всяка буква сама по себе си може да бъде поезия, която да разкаже своята история. От друга страна заглавията като „Таласъмът Тропалан“, „По заповед на щуката“ и „Барон Мюнхаузен“ бяха насочени към поотрасналите деца, които сега откриват реалността в приказките, а спектаклите започват да ги учат кое е добро и кое – лошо. Хубен, Емеля и

Барон Мюнхаузен се появяват на сцената, за да поведат детето през опасни приключения в светове, където съществуват чудни същества и необясними явления, където магия все още съществува. И трите представления се отличават с това, че в структурата им централно място заема хуморът, който привлича вниманието не само на детската публика, но и на порасналата. „Магазинче за цветове“ и „Ама че крокодил!“ са спектакли, които са насочени

към по-малките зрители. Те имат не леката задача да ги запознаят с цветовете, да им откриват различните видове животни и не на последно място да засилват връзката между родител и дете.

Така между различните системи кукли, между дългите плажни дни и театралните вечери, фестивалните дни се изтърколиха, а актьорите от КТ – Бургас закриха фестивала подобаващо с парад на героите от своите представления, а в небе-

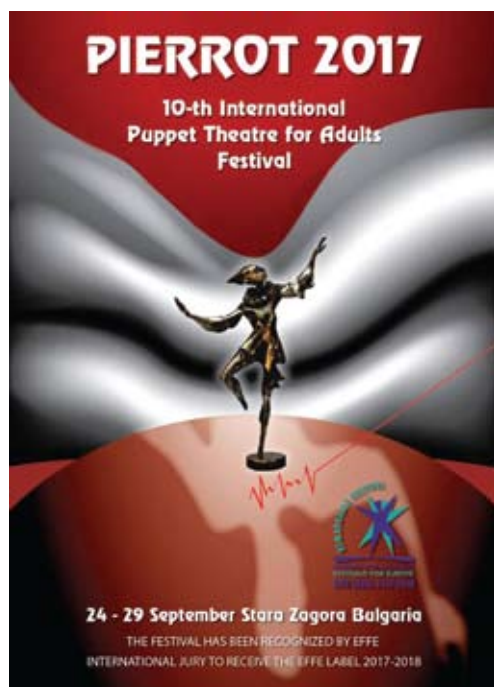
то над сцената се появиха безброй светлини – заря, която изпрати гостите, но очевидно беше, че трупата с нетърпение очаква да посрещне новите си приятели и следващото лято. ■

„Визуални поеми“
„Visual Poems“

X международен кукленотеатрален фестивал за възрастни „Пиеро“

10th International Puppet Theatre for Adults Festival „Pierrot“

14-29.9.2017, Смага Загора / Stara Zagora, Bulgaria

Афиш на фестивала

Основна програма

Kar/repass, Fekete Seretlek & Studio Damuza, Прага, Чехия. Участват Матия Солце, Анна Бубникова, Павол Смоларик, Юри Йелинек, Иво Седлачек.

Оптически илюзии (Цирк), по Данил Хармс (превод Ася Григорова), Михаил Булгаков (превод Патриция Николова) и Юлиан Тувим (превод Патриция Николова), Театрална работилница „Сфумато“. Адаптация и постановка Катя Петрова. Сценография и кукли Пе-

тя Караджова и Борис Далчев. Сценична пластика Анна-Валерия Гостанян. Илюзии Любомир Желев. Музикално оформление Светлозар Георгиев. Участват Ангел Калев, Анна-Валерия Гостанян, Велислава Маринкова, Дайяна Димитрова, Венцислав Сариев, Любомир Желев.

Дама пика, по Александър С. Пушкин, КТ-Пловдив. Постановка Веселка Кунчева. Сценография Мариета Голомехова. Музика Христо Намлиев. Хореография Стефан Витанов. Участват Полина Христова, Пламен Димов, Ева Данаилова, Живко Джуранов, Мария Димитрова, Михаела Андонова, Наталия Василева, Велизар Евтимов, Александър Караманов.

Аз, Душата, Център за изкуства „За Родопите“, Бостина, България. Сценарий, постановка, продуцент и музикално оформление (по „Стабат Матер“ на Перголези) Петър Тодоров. Художник на куклата Ханна Шварц. Кукломаястор Петър Чекуров. Художник на костюмите Николина Костова-Богданова. Моноспектакъл на Десислава Минчева-Тодорова.

Одисея с лопата, Театрална компания „Philippe Genty“, Париж, Франция. Постановка Филип Жанти. Участват Ернан

Боне, Антоан Малфет, Йоанел Стратман.

Нимио: малки истории, разказани с ръце, Театър „Zero en conducta“, Барселона, Испания. Постановка и изпълнение Хосе Антонио Пучадес.

Авеню Q, Столичен куклен театър. Оригинална идея, музика и стихове Робърт Лопес и Джеф Маркс. Либрето Джеф Уити. Превод Любов Костова. Превод на песните Десислава Софранова. Постановка Уест Хайлър (САЩ) и Петър Кауков. Кастинг Шели Бътлър (САЩ). Сценография и костюми Ивайло Николов. Кукли Димитър Димитров и ателие на СКТ. Хореография и художествено осветление Росен Михайлов. Музикален ръководител Роберта. Тон-режисьор Данаил Данаилов-Дидо. Участват Камен Асенов, Венцислава Асенова, Цветелин Павлов, Лилия Гелева, Гьорги Георгиев-Антика, Павлета Седова, Мила Люцканова. Със специалното участие на Рафи Бохосян в ролята на Гари Колман и участието на Ангел Николов – пиано.

Екзувия (Exuvia), Magisch Theatre, Маастрихт, Холандия. Идея и режисура Шарлоте Пйойк-Йолен. Кукли и сценография Шарлоте Пйойк-Йолен, Ананда Пйойк. Музика Юр де Врийс. Вокал Кевин Скелтон.